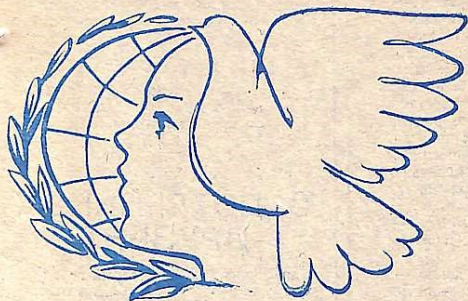

ЗА БУДІВЕЛЬНІ КАДРИ

Виходить з 1962 р.
№ 8 (940)
ЧЕТВЕР
3
БЕРЕЗНЯ
1988 р.
Ціна 1 коп.

ОРГАН ПАРТКОМУ, РЕКТОРАТУ, ПРОФКОМУ, КОМПІТЕТУ КОМСОМОЛУ
КИЇВСЬКОГО ОРДЕНА ТРУДОВОГО ЧЕРВОНОГО ПРАПОРА ІНЖЕНЕРНО-БУДІВЕЛЬНОГО ІНСТИТУТУ

ШАНУВАЛЬНИЦІ ТОЧНОСТІ

Мало хто не заходив до бухгалтерії інституту. Тут завжди жваво, людно, а жінки, які тут працюють, весь час заперені у стоси паперів із стрункими колонками цифр. Користуючись нагодою, передднем 8 Березня, ми вітаємо наших сумлінних працівниць із святом, і на хвилинку відірвемо від роботи головного бухгалтера Л. Т. Полтавця, щоб поцікавитися, чим живе жіночий колектив бухгалтерії КІБІ.

— Любов Тимофіївно, які риси в характері жінки виховує ваша професія?

— Економію і витривалість. А також звичку м'ямо волі все рахувати. Навіть сидючи на зборах, ловиш себе на думці, що рахуєш ризики, квіти і т. д. Про економію зрозуміло. А от про витривалість треба пояснити. Зараз у нас працює 29 жінок, раніше працював один чоловік, але не витримав навантажень — звільнився. Непосидючість бухгалтерія не припускає. Щоб копія з копією зійшлася, щоб усе було точно, треба себе примусити працювати уважно, чітко, оперативно.

— І усі ваші працівниці справляються з цим?

— Всі. Інакше не можна. Та все ж краще від інших працюють Т. М. Семко, Н. О. Чабак, Н. С. Волошина, Т. Л. Чухрай, Т. С. Шулігіна.

— А які труднощі відчуває бухгалтерія?

— Ось бачите що стареньку рахівницю? Це наша ЕОМ. У сучасних умовах не те що важко — неможливо працювати без спеціальної обчислювальної техніки. Маємо надію скоро отримати спеціальну машину для бухгалтерського обліку «Іскра 10-30». Вона майже наполовину полегшить нашу роботу, дасть змогу звільнити людей, підвищити продуктивність праці.

— Що нового відбувається у вашому підрозділі в нових умовах господарювання?

— Уже зроблено крок до госпрозрахунку. У нас є норматив по заробітній платі та обсягу науково-дослідних робіт. Сьогодні вже кілька підрозділів згодні в експериментальному порядку перейти на рейки госпрозрахунку, це наприклад, підрозділи, які очолюють В. Л. Баладинський, З. С. Красильникова.

— Чи можуть співробітники інституту розраховувати на якісь премії?

— Гадаю, що уже багато співробітників нашого вузу відудили нові віяння. Адже за підсумками соціалістичного змагання в інституті переможці були заочнені не тільки моральними, але й матеріальними стимулами. До 70-річчя Збройних Сил також виділено грошові премії. Наш інститут посів III місце у Всесоюзному соцзмаганні, причетних до цього також чекає нагорода. І все це стало можливим після переходу на нові умови господарювання, коли ми можемо мати фонд матеріального заохочення за рахунок заощаджень витрат кошторису.

— Любов Тимофіївно, чого б Вам, як головному бухгалтеру, хотілося б найбільше?

— Більше відповідальності, особливо від керівників підрозділів, за збереження матеріальних цінностей. І ще б дуже хотілося, щоб наш вуз і вся наша бухгалтерія були найкращими по Мінвузу України!

З святом 8 Березня!

Справжня демократизація нашого життя немислима без корисних змін на користь інтелігентного і поважного ставлення до жінки. Турбота про це — справа найважливіша, державна.

В нашому інституті при профкомі створена Рада жінок, що об'єднує близько 1070 чоловік, представниць всіх підрозділів і факультетів інституту. Треба відзначити, що з них 270 чоловік — наукові співробітники.

Пріємно напередодні жіночого свята відзначити особливо хорошу роботу С. І. Біби, заст. завідувачі бібліотеки, Т. М. Остроухової, інженера, О. В. Мельник і Л. О. Сивової, інженерів-архітекторів, О. О. Петренко, мол. наукового співробітника, Т. О. Дембицької, працівниці аспірантури інституту, Л. І. Єлісєєвої, робітниця гуртожитку № 4, С. І. Фурси, ст. інженера, Л. Ф. Лашко, техніка, А. І. Савченко, співробітника профкому інституту.

Жірада інституту створена з метою серйозно впливати на рішення широкого кола соціальних питань в житті нашого колективу. І, дійсно, коло проблем велике. Це і шефська робота в школі-інтернаті, і проведення дитячих новорічних ранків, і турбота про відпочинок і оздоровлення дітей, і сімейний

Наша жіночість

відпочинок. Не залишають в стороні члени комісії жіночої ради і проблеми побуту наших жінок. Подобається допомога одиноким і багатодітним матерям. Правда, має жіноча рада інституту і свої труднощі. На жаль, клуб «Жемли» не може повністю розгорнути свою роботу із-за відсутності приміщення. Тому з п'яти гуртків працюють лише два. Це гурток «Кройки і шиття», яким керує Л. Ф. Лашко, і «Клуб любителів поезії», який очолюють Т. О. Дембицька та С. І. Біба.

Та саме сьогодні цієї роботи ще недостатньо. Адже кому, як не жіночій, роз'яснювати і відстоювати законодавчі права працюючої жінки-матері, організувати відпочинок жінок за місцем роботи, допомагати якнайкраще розвивати такі чудові якості, як доброта, співчуття, милосердя. Саме від цих якостей дуже залежать соціально-психологічний клімат суспільства. Цього від нас вимагає життя.

Хотілося, щоб партком і ректорат інституту приділяли нам також більше уваги, розумів нас і допомагав у роботі. А жінки наші справами своїми доведуть, як багато можуть зробити вони для оновлення суспільства.

Напередодні цього чудового жіночого міжнародного свята хочеться побажати всім жінкам міцного здоров'я, благополуччя для них самих та їхніх близьких, і щоб життя всіх жінок стало кращим, цікавим, радісним.

Р. ЛАБІНИНА,
голова жіночої ради інституту.

ЧЕКАЄМО ТАКИХ ПЕДАГОГІВ

Нам пощастило бути її студентами. Пів року кожне практичне заняття з марксистсько-ленінської філософії було для нас маленьким відкриттям. Мирославі Миколаївні Липецькій навряд чи потрібно було перебудовувати свою роботу з студентами. Не так вже й багато в інституті викладачів настільки вимогливих і в той же час демократич-

них і близьких нам. Вільне, індивідуальне мислення бути правилом і заохочувалося її широчай радістю. Важко переорієнтувати цінність такого викладання — ми ніколи не забудемо ті філософські закони, які вивели самі. А скільки цікавого було розказано про ті течії в філософії, які у підрочку займають кілька рядків сухої, важко засвоюва-

ної інформації. І поряд з тим ще встигали поговорити про сучасність, минулі й нинішні покоління, про нас самих. До нас ставлялись, як до дорослих, мислячих людей. Не просто переключували, а заставляли переконатися самостійно, у суперечках і помилках доходити до істини. Нам дозволяли думати і говорити те, що ми думаємо, без

остороги, що скажемо щось не те. Нам довіряли і ми платили таким же довірою і повагою Мирославі Миколаївні. Недарма до неї першої потягнулися наші розвіяні по факультетах, одиноки починаючи поети.

Не чекаючи вказівок зверху, не розпнувши планів культурно-масової роботи вона організувала поетичні вечори, зустрічі з відомими музикантами, артистами, цікавими людьми. Так, концерт Ніни Матвієнко став для багатьох студентів відкриттям української народної пісні — пісні свого народу! І ми згадуємо її до цього часу, а минуло вже два роки. А скільки безцінних в плані виховання молоді подій зроблено за час її роботи викладачем! Закінчивши у свій час мистецькознавський факультет, Мирослава Миколаївна чудово знала, як необхідне мистецтво для розвитку молодості і інтелекту молодих людей — майбутніх інженерів.

В минулому році М. М. Липецька пішла на пенсію. На жаль, її прохання на погодинну роботу на кафедрі марксистсько-ленінської філософії не було задоволено.

О. БАТРАК,
студентка III курсу СТФ.

На цьому фото об'єктив встиг захопити веселий настрій співробітниць та студенток архітектурного факультету інституту. Гарний настрій і дівчат не випадковий, тому що незабаром весна і з нею свято 8 Березня. А весна — це молодість, щастя, кохання, нові надії. І хоч ми представляємо лише 6 усміхнених облич, ми бажаємо, щоб в житті щасливого якомога більше наших жінок.

Автори святкового фоторепортажу: ст. викладач кафедри архітектурних конструкцій В. Ф. Потгорельчук та студент групи МБ-12 факультету міського будівництва В. Чайковський.

ЖІНОЧА КАФЕДРА

Однією з найбільш «жіночих» кафедр інституту є кафедра іноземних мов. Як і на інших, творче життя на кафедрі багатогранне і різноманітне. Інакше і бути не може, бо в країні зараз відбуваються революційні перетворення і хто, як не викладачі-мовники, котрі безпосередньо спілкуються із студентами, не реагують на них. На заняттях з іноземних мов зараз живо обговорюються постанови партії, проблемні статті, майбутнє середньої та вищої школи.

Перебудова вищої школи тісно пов'язана з тими методами, які застосовуються в тій чи іншій дисципліні. Ще Я. А. Коменський, відомий педагог, писав: «...Треба встановити хороший, легкий, приємний і міцний метод навчання, щоб весь процес навчання і вправ починалися немовби з гри, і думка молоді залучалася нею, наче приманкою, — чим довше, тим глибше». На сьогоднішній день навчати іноземним мовам означає навчити спілкуватися цією мовою. Найкращі умови для цього мають інтенсивні методи навчання. Набирають силу активні методи, ініціатором яких стала на нашій кафедрі ст. викладач Г. М. Тер-Саалянц. Зараз у неї є послідовники: ст. викладач Г. М.

Савельєва, а зовсім недавно і викладач О. В. Трав'янка.

Процес навчання у групах інтенсивного навчання здійснюється у формі ролевих гри, де кожний з студентів одержує нову для себе роль (нові ім'я, профе-

сію і ін.) У ході навчання вони навчаються багатьом пісням, прислів'ям, глибоко знайомляться з історією та сучасним життям країни, мову якої вивчають. Але як і у всякій новій справі, впровадження інтенсивних методів навчання іноземним мовам у нашому інституті ще має велику кількість невирішених питань (технічне оснащення, недостатня кількість аудиторій, обладнання за вимогами інтенсив-

ного методу навчання та ін.).

Впровадження в улюблений процес інтенсивних методів навчання — один з напрямків роботи колективу кафедри. Останнім часом на кафедрі активізувалась наукова робота. Ряд викладачів працюють над дисертаціями, інші завершують їх і незабаром мають повернутися на кафедру з новими педагогічними ідеями.

Традиційно кафедра виконує численні громадські доручення. Це і робота у добровільному товаристві Червоного Хреста, профкомі інституту, партбюро і профбюро факультету міського будівництва, відповідають за випуск стіннівок факультету, є наставниками груп та агітаторами.

Велику роботу виконують викладачі кафедри, та завжди вони залишаються доброзичливими членами колективу, щирими товаришами, ніжними дружинами і люблячими матерями.

Користуючись нагодою, хочу поздоровити усіх жінок інституту, побажати їм мирного неба і творчих успіхів!

Л. ГУЛЯЄВА,
викладач кафедри іноземних мов.

На фото: у студентів факультету міського будівництва 12 групи МБ йдуть заняття з англійської мови за інтенсивним методом.

ЧУЙНИЙ ІНСПЕКТОР

Про Аллу Григорівну Бесараб, інспектора відділу кадрів нашого інституту, особливо тепло говорять співробітники старшого віку, що працюють у нас. І це зрозуміло, тому що саме вона займається дуже важливою для всіх них справою — оформ-

ленням пенсій. І робить це, за словами начальника відділу кадрів І. С. Ландишева, дуже добросовісно, уважно, чуйно ставиться до людей.

«Так, — говорить і сама Алла Григорівна, — за кожним маленьким папірцем стоїть людина. І дуже хочеться допомогти їй, зробити, щоб вона не турбувалася за своє майбутнє. Адже в цій справі буває й таке, що не вистачає лише одного якогось документа, і доводиться провести багато роботи, щоб розшукати його».

З 1972 року А. Г. Бесараб працює в нашому вузі. Дванадцять років її портрет можна було бачити серед найкращих співробітників на Дошці пошани управління вузу.

Ставлення до праці А. Г. Бесараб було оцінено нашим колективом. До 70-річчя Великої Жовтневої соціалістичної революції її нагороджено Почесною грамотою ЦК КПРС, Ради Міністрів СРСР і ЦК ВЛКСМ.

Алла Григорівна також хороша дружина, мати і бабуся. У неї два сини та четверо онуків, які дуже люблять, цінують і поважають її.

Отже, напередодні жіночого свята, поздоровляємо А. Г. Бесараб та від щирого серця говоримо їй: велике спасибі вам за все!

І. ГЕРАЩЕНКОВА.

Елена ХРИСТИЧ, студентка III курсу СТФ. ПОЕЗИЯ — МОЯ ЖИЗНЬ

ДВЕ АРФЫ

Легонько струны арфы задеты
Фалангами пальцев
В россыпи рос поляны одеты
Солнышка пляцы.
Вышивки солнца разнообразны —
Фантазии света,
Очень небрежны, чуть несуразны,
Прекрасны, как лето.
Травы зеленые гладко туманом,
А васильки крестом.
Руки у солнышка пахнут дурманом,
Мятой и чебрецом.
Бисер росинок сыплется с ниток,
Только коснись.
Мы собирали волшебный напиток
С солнечных брызг.
Счастье все видеть, слышать
и помнить —
Прильнуть и любить.
Юный, как ветер нежный
поклонник —
Любви светонить.
Отдам все это памяти долгой —
Мы света касались рукой.
В нас прозвучали песни любовной
Две арфы единой душой.
* * *

Из себя проежму, сквозь бинты,
край разорванной раны,
Стих младенческий, но всемогуще
живой.
Пусть бредет по земле, как брели
по дорогам цыгане,
Мой влюбленный беспомощно,
мой безнадежно больно.
Так влюблялись в цветы
снисходичные утречком росы,

Где теперь мой предавший себя
идеал высоты?
Заслонила собой в том краю,
где безумствуют грозы,
Мне теперь погибать, а тебе уходить
от мечты.

Только все же люблю, толку что
утверждать о противном?
Только все же люблю, возвратиться
на круги своя,
Если есть в мире то, о чем плачут
за окнами зимы,
Если есть в мире смысл в том,
что кружится в дальсе Земля.
* * *

О ПОТЕРЯННЫХ ДРУЗЬЯХ

Снится каждую ночь серый город
из непла,
Где друзья рассыпаются пылью
в руке.
Я от слез и от горя почти что
ослепла
В этом городе сером на черной реке.
Значит это измена не быть рядом
с ними,
Не простят — да и я не умею
прощать,
В старом доме забившем наш голос
и имя
Кто, сквозь годы и беды, нас будет
встречать?

ТУРБОТИ ПРО НАШЕ ЗДОРОВ'Я

Оздоровлення членів нашого колективу і їх дітей здійснюється по заявках профбюро і профгруп, які оформлюються загальною заявкою на наступний рік. Міським профспілкою задовольняє заяви згідно з діючими нині нормативами забезпечення путівками (на 100 членів профспілок — одна путівка) та можливостями, які має міськом нашого профспілки, і виділяє колективу інституту 28—30 путівок в санаторії і пансіонати з лікуванням за рахунок коштів соціального страхування. Крім того ще 5 путівок виділяються для інвалідів Великої Вітчизняної війни. З цієї кількості путівок на початку січня 1988 року було ознайомлено членів комісії оздоровлення профкому і всіх членів профспілки. На дощі об'яв профкому була подана інформація про розподіл путівок по кварталах року і по профілю захворювання. Кожна виділена міськом путівка соціального страхування в санаторії або пансіонат з лікуванням видається членом нашого колективу після ретельного обговорювання на засіданні комісії по оздоровленню згідно поданих заявок профбюро та чисельністю членів профспілки в підрозділі.

На даному етапі профком інституту має можливість оздоровити співробітників, які хворіють, в таких оздоровчих закладах: на курортах профспілок в санаторіях і пансіонатах з лікуванням (28-30 путівок на рік), в бальнеологічній лікарні Києва (20-25 путівок на рік), в санаторіях-профілакторіях АН УРСР в Феоданії і Пуці-Водіці, студентському санаторії-профілакторії нашого інституту (10-15 путівок на 1 заїзд), в санаторіях для матері і дитини. Крім того, щомісячно профком видає 10-12 пільгових путівок для дитячого харчування на базі Ідалень №№ 12-10 і 12-61 нашого вузу.

Треба відзначити, що як правило, комісії оздоровлення вдається оздоровити значно більше тих, хто потребує оздоровлення, порівняно з нормативним забезпеченням. Як це досягається? За рахунок постійного зв'язку з міськомом та оперативним обміном між профспілковими організаціями нашого інституту, щоб своєчасно встановити тих, хто відмовився від путівок, часто поступають

до нас і «горячі» путівки. Ними й забезпечується велика кількість заявок на оздоровлення від профбюро і профгруп. В цьому можна переконаватися, ознайомившись з підсумками оздоровлення співробітників і професорсько-викладацького складу в 1987 році. Так, значно перевиконали план оздоровлення співробітників підрозділи будівельного факультету (відповідальний по союстраху В. Е. Богуславський), архітектурному факультету (відповідальна Л. О. Сивова), адміністративно-господарського підрозділу (відповідальна С. І. Фурса) і управління (відповідальний Е. Г. Попков). Їх роботу треба відзначити, як найпродуктивнішу, а їх ставлення назвати найбільш чуйним до потреб членів своєї профспілки.

Хочеться наголосити на тому, що багато людей переконані в тому, що найефективніше оздоровлюватися лише в літній період, тобто під час традиційних відпусток або невідомо з відривом від роботи, в той час, як постійно, протягом року, функціонує міська бальнеологічна лікарня. В ній, наприклад, ветеранам праці путівки видають безкоштовно, працюють також санаторії — профілакторії Академії наук УРСР і нашого вузу. Не так давно відкрито новий санаторій АН УРСР «Ворзель» кардіологічного профілю і путівки з жовтня по квітень придати неважко. Тих співробітників, які хворіють довго, за клопотанням перед адміністрацією профгрупа може відпустити лікуватися в будь-який час року, коли їм буде виділено путівку в санаторій.

Отже, наполегливо пропагуючи серед членів профспілки здоровий спосіб життя, виняв ефективно відпочивати і займатися спортом, а також чуйно реагуючи на факти порушення здоров'я своїх товаришів по роботі, ми зможемо зберегти працездатність нашого колективу для виконання завдань, поставлених партією і урядом.

Г. СТЕПАНЕНКО,
заст. голови комісії соціального страхування профкому інституту,
доцент.

Редактор **О. ПРИМАК.**